

de Synodis, Galliarum Episcopos sic alloquens: *Sed inter hæc, ô beatos vos in Domino & gloriosos: qui perfectam atque Apostolicam fidem conscientia & professione retinentes, conscriptas fides hucusque nescistis: non enim egulistis littera, qui spiritu abundatis: neque officium manus ad describendum desiderastis, qui, quod corde à vobis credebatur, ore ad salutem profitebamini. Nec necessarium habuistis Episcopi legere, quod regenerati neophyti tenebatis. Imo quis nisi antiquitatis ignarus ex eodem ^a Hilario non didicit, missam ipsis Galliarum Episcopis ex Sir-* ^a Idem ibid.
mienfi oppido infidelis fidei impietatem, ut ait, non modo hanc illos non suscepisse, sed nunciatam etiam significatamque damnasse? Quis nescit eosdem Ariminensem Arianorum formulam respuisse, fideique expositionem orthodoxam ad Episcopos Orientales ^b è Synodo Parisiensi misisse: ac in ^b Concil. Parisiensi. sub Juliana Imp.
universum hæreses condemnantes ^c hæc in Concilio Aurelianensi quinto decrevisse? Primo itaque nefariam sectam, quam auctor male sibi conscius, & à ^c Concil. Aurelian. rel. 5. Can. 1.
vivo sanctæ fidei Catholice fonte discedens, sacrilegus quondam condidit Eutyches, vel si qua, quæ à venefico similiter impio sunt prolata Nestorio, quas etiam
sectas sedes Apostolica sancta condemnat, similiter & nos easdem cum suis aucto-
ribus & sectatoribus execrantes, presentis Constitutionis vigore anathematizamus
atque damnamus, rectum atque Apostolicum in Christi nomine fidei ordinem præ-
dicantes.

Dicat D. Augustinus, ^d dum scribens adversus Julianum, sententias Irenæi ^d D. August. lib. 1. contra Julian. c. 2.
 Lugdunensis, Rhetici Augustodunensis, & Hilarii Pictaviensis tamquam
 firmissima munimenta Pelagianis opponit.

Dicant Hispaniarum Episcopi ^e cum de Monachis agentes, tali honore ^e Concil. Tarracon. Can. 11. & Concil. Ilerden. Can. 3.
 Decreta Ecclesiæ Gallicanæ venerati sunt, ut ea per Hispanias observari in
 Conciliis Tarraconensi & Ilerdensi statuerint: *Nullus Monachorum*, inquiunt
 Patres Tarraconenses, *forensis negotii susceptor vel executor existat, nisi quod mo-*
nasterii exposcit utilitas, Abbate sibi nihilominus imperante, Canonum ante omnia
Gallicanorum de his constitutione servata. Nec eam minori honore coluerunt
 Patres Ilerdenses, dum hæc circa eosdem Monachos statuerunt: *De Monachis*
id observari placuit, quod Synodus Agathensis noscitur decrevisse.

Dicat Venerabilis Beda ^f auxilium à Gallicanis Episcopis imploratum, ^f Beda Hist. Eccles. lib. 1. cap. 17.
 & à Germano Antistiodorensi, & Lupo Trecaffeno Britannis datum nar-
 rans, cum apud eos Pelagianorum hæresis tanta violentia grassaretur, ut
 ejus conatibus soli obsistere non possent. *Ante paucos, ait, sane adventus*
eorum annos, hæresis Pelagiana per Agricolam illata Severiani Episcopi Pelagiani
filium, fidem Britannorum fæda peste commaculaverat. Verum Britanni, cum
neque suscipere dogma perversum, gratiam Christi blasphemando ullatenus vellent,
neque versutiam nefariæ persuasionis refutare verbis certando sufficerent, invene-
runt salubre consilium, ut à Gallicanis Antistitibus auxilium belli spiritualis inqui-
rant, quam ob causam collecta magna Synodo querebatur in commune, qui illuc
ad succurrendum fidei mitti deberent: atque omnium judicio eligebantur Apostolici
Sacerdotes Germanus Antistiodorensis, & Lupus Trecaffenæ civitatis Episcopi,
ut ad confirmandam fidem gratiæ cælestis in Britanniam venirent. & infra. Interea
Britanniarum insulam Apostolici sacerdotes raptim opinione, prædicatione, vir-
tutibus impleverunt. Divinusque per eos sermo quotidie, non solum in Ecclesiis,
verum etiam per trivium & per rura prædicabatur, ita ut passim & fideles Catho-
lici firmarentur, & depravati viam correctionis agnoscerent. Erat illis Aposto-
lorum instar & gloria & auctoritas per conscientiam, doctrina per literas,
virtutes ex meritis. Itaque regionis universitas in eorum sententiam prompta
transerat.

Dicat iterum Venerabilis Beda ^g quomodo Virgilius Arelatenfis Episco- ^g Beda ibid. cap. 28.
 pus, & sedis Apostolicæ per Gallias Vicarius auctoritatem à Gregorio Magno
 etiam in Angliam acceperit, ut scilicet cum Augustino de Sacerdotum An-
 glia culpis perquireret judicaretque. Verba ipsius Gregorii sunt apud Bedam: